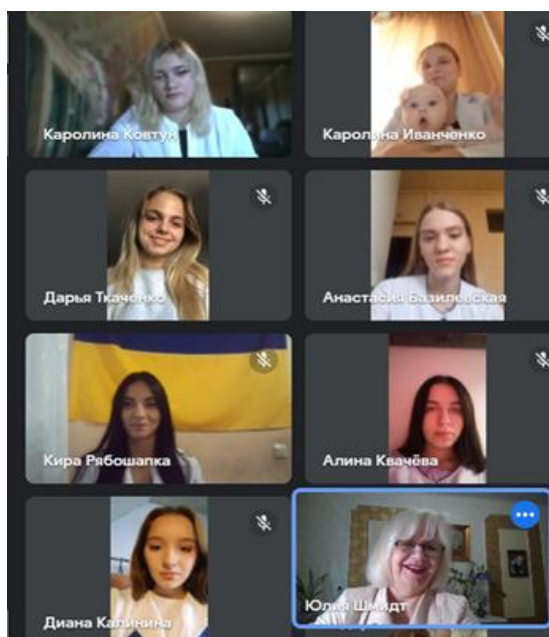

27 жовтня викладачем ОМС, куратором гр. СС-16-21 Шмідт Ю.М. був проведений виховний захід «Мово моя – вічна таємниця», метою якого було:

- збагатити знання студентів про історію виникнення письма, розвитку писемності Київської Русі, історію виникнення свята «День української писемності та мови»;
- формувати розуміння того, що українська мова - наш скарб, без якого не може існувати ні народ, ні Україна як держава;
- розширювати знання про красу і багатство української мови;
- пробудити почуття національної гідності;
- виховувати любов та повагу до рідної мови.

Кожна епоха дарує людству нові винаходи і відкриття. Але найбільшим винаходом людства було письмо. Писемні знаки дали людям можливість зберегти знання про світ та природу.

Перші спроби письма відносяться до 35-50 віків до нашої ери: спершу це була гілочка пальми - знак миру, пізніше - так зване вузликове письмо. Вузлики були різних кольорів, які древні люди вміли розуміти. Дещо пізніше схематично зображувались предмети й навіть явища, потім були ієрогліфи. Пройшло не одне століття аж поки створилися літери...

Молитва за рідну мову

Боже, Отче милостивий,
Ти нам дав ту мову красну,
Поміж мовами найкрасну,
Нашу рідну, нашу власну.

Тою мовою співала
Мам, маленьким, наша мати,
Тою мовою навчала
Тебе, Боже, прославляти.

Тою мовою ми можемо
Валчались перед світом,
Бо між мовами ця мова -
Мов троянда поміж цвітом.

Поможи, Небес Владико,
Хай буде по Твоїй волі,
Щоб та мова гомоніла
Вільно: в хаті, церкві, в школі.

Дай діджати пошаніку
Рідного святого слова,
Щоб ціла на славу Божу
Наша українська мова!

Боже, зхрани Україну!

Українську мову Забороняли 134 рази!

Українську мову обмежували, забороняли і відміняли протягом останніх чотирьох сторіч. Офіційно-циркулярами, указами, законами, тощо.

Згадаймо деякі факти:

1720 р. цар Петро I видав указ про заборону в Україні друкувати книги;

1753 р. – указ Катерини II про заборону викладання українською мовою;

1768 р. – указ Синоду російської православної церкви про вилучення у населення, українських букварів;

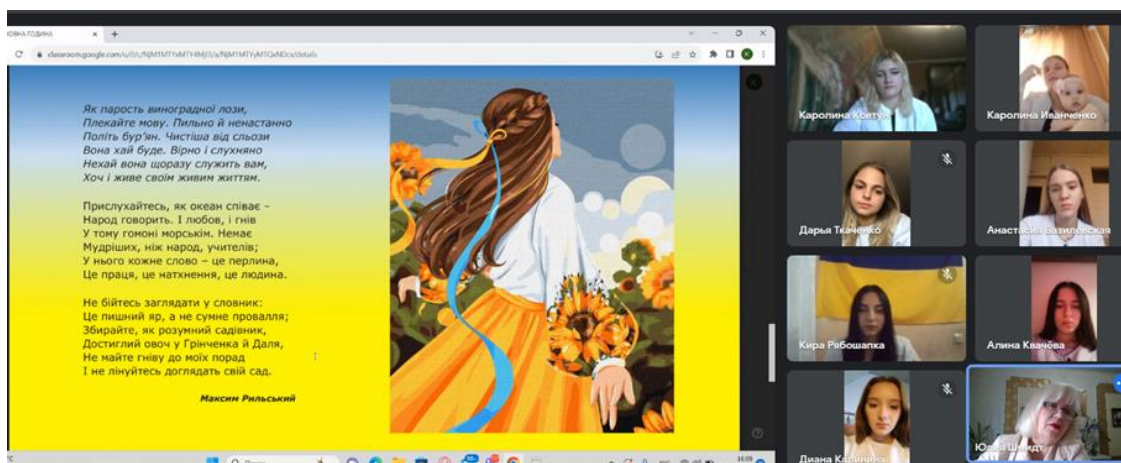
1775 р. – російські війська зруйнували Запорозьку Січ; були закриті українські школи;

У **1830–1840** роках русифікація України посилюється. Навіть саму назву «Україна» перестали вживати. Лівобережну Україну назвали Малоросією, Правобережну – Юго-Западним краєм, а Південну – Новоросією;

У скарбничці нашого народу вірші про українську мову посідають одне із найщільніших місць. Здається, про красу рідного слова сказано так багато, що краще її й не опишеш.

Слова росли із ґрунту, мов жита.
Добірним зерном колосилась мова.
Вона як хліб. Вона мені свята.
І кров'ю предків тяжко пурпурова.
А хтось по ній прокопував рови.
Топтав, ганьбив нам поле найдорожче.
І сниться сон: пасуться корови —
сім тучних, але більше тощих.
Скубуть озиме, нищать ярину,
ще й гидять, гудять, ратицями крешуть.
Трагічна мова! Вже тобі труну
не тільки вороги, а й діти власні тешуть.
Безсмертна мова! Ти смієшься гірко.
Ти ж в тій труні й не вмістишся, до речі.
Вони ж дурні, вони ж знімали мірку
з твоїх принижень — не з твоєї величі!

Л.Костенко

Як парость виноградної лози,
Плекайте мову. Пильно й ненастанно
Політь бур'ян. Чистіша від сльози
Вона хай буде. Вірно і слухняно
Нехай вона щоразу служить вам,
Хоч і живе своїм живим життям.
Прислухайтесь, як океан співає –
Народ говорить. І любов, і гнів
У тому гомоні морським. Немає
Мудріших, ніж народ, учителів;
У нього кожне слово – це перлина,
Це праця, це натхнення, це людина.
Не бійтесь заглядати у словник:
Це пишний яр, а не сумне провалля;
Збирайте, як розумний садівник,
Достиглий овоч у Грінченка й Даля,
Не майте гніву до моїх порад
І не лінуйтеся доглядать свій сад.

Максим Рильський

